

אחרי 12 שעות

הגיעו

בכנסת לקו הגמר

אילו היו מוזכרים כרטיסים ליישוב הכנסת ביום חמישי שעבר, הקופה היתה נסגרת עוד לפני פתיחת הישיבה ב-11 כבוקר. יציע הקהל היה גרוש עד הכיסא האחרון, ורבים אף ישבו על המדרגות שלא כמקובל. בחוץ המתונו סקרנים למקום פנוי, כדי לצפות ולו רק לכמה דקות בהצגה.

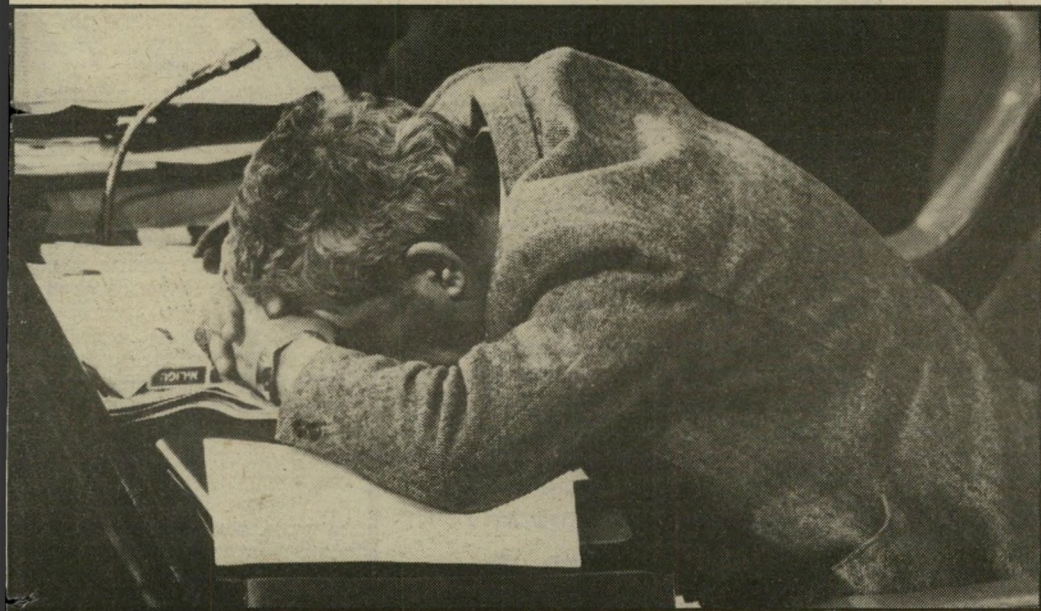
יציע העיתונות כמעט קרס תחתיו מעומס ציור הצילום שהיה מונח בין הכיסאות. ואבים פרלמנטריים ותיקים התחככו בכתבים שאינם מסקרים כדרך-כלל את דיוני בית-הנבחרים, אך התעקשו שלא להחמיץ את היום המיוחד.

במיונוני הכנסת השתרכו תורים ארוכים. רבים נאלצו להסתפק בשלי-גונים וגלידה, משום שהעדיפו לא לעמוד בתור, אלא לקנות את מה שהוצע ליד הקופות הרושמות.

סדרני הכנסת הוותיקים התקשו לעקוב אחר העוברים והשבים בין מיונוני הח"כים והמיונון הכללי. בכניסה ליציע העיתונאים ישבו ציוותי טלוויזיה זרים והמתונו למראיין הבא שלהם. רוב הח"כים רואיינו כמו בסרט-נע לרשתות מכל העולם.

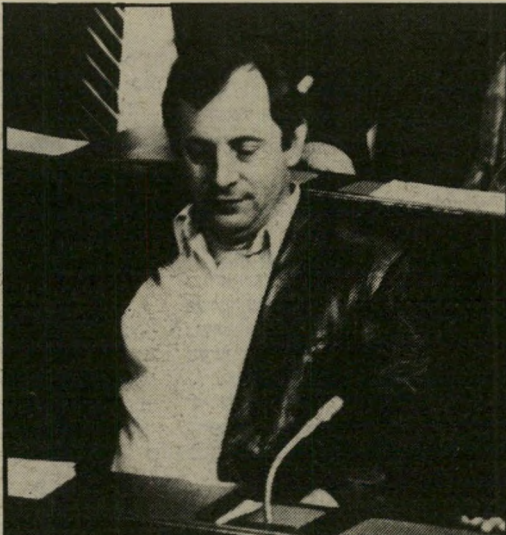
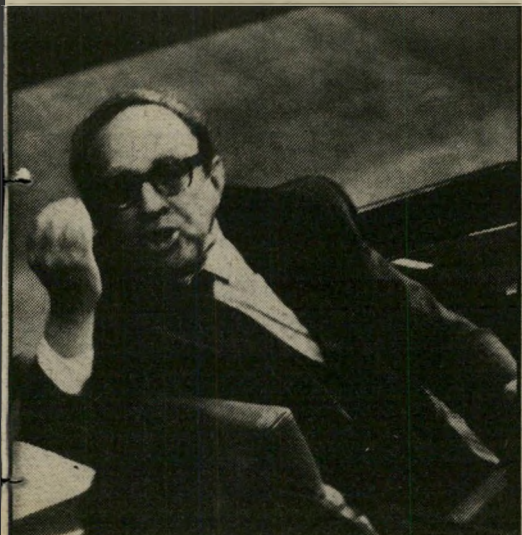
המנצחים -

כך פעלה הדמוקרטיה. זה היה מצחיק, זה היה מרגיז, זה היה רציני, זה נגמר בהכרעה. ציון צפירי הנציח את הרגעים

הדיון הארוך למנוחה, כשהוא משעין את ראשו על השולחן. כאשר החתים ח"כ אברהם כץ-עוז את הח"כים, שהתנגדו להצבעה חשאית, נאלץ להעירו.

תנומה קומוניסטית ראש-עיריית נצרת, תאופיק זיאד, שאינו מרבה לבקר במישכן הכנסת, ניצל את

זעקת דאגה שר-המדע, יובל נאמן, מנחם סה להסביר למערך מדוע חיונית חשאיות ההצבעה על הקדמת הבחירות.

גיבור לשעה ח"כ הליברליס, דרור זיי-גרמן, נח במושבו במליאה אחרי שהתראיין לכל העיתונאים מהארץ ומחו"ל.

מנוחת הלוחם אהרון אבו-חצירא מנסה להתרכז במושבו אחרי שלושה ימי פעילות שבהם כמעט לא ישן. לצידו משוחח יגאל הורביץ מהליכוד עם ח"כ העבודה, ז'אק אמיר.